

nou. Poukazuje-li stížnost na úmysl a ducha zákona, aby všem voličům byla poskytnuta možnost dle vlastního přesvědčení voliti, pročez bylo také zavedeno zvláštní upravovací řízení vadných kandidátních listin, stačí odvětit, že úprava vadných listin je umožněna právě jen v mezích zákona a že jest v první řadě věcí vol. skupin, aby podáním kandidátních listin způsobily, tvořiti předmět hlasování, resp. upravovacího řízení, svým stoupencům umožnily, aby mohli dle svého přesvědčení voliti. — — — — —

Č. 7987.

Samospráva obecní. — Řízení správní (Slovensko): Za účinnosti zák. č. 126/20 a 329/21 není ani okresní výbor ani župní výbor příslušný rozhodovati o povinnosti starosty obce na náhradu škody obci způsobené.

(Nález ze dne 31. května 1929 č. 10.669.)

Věc: Josef P. v Š. proti župnímu výboru v Bratislavě o náhradu škody způsobené obci starostou.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podle obsahu stížnosti — spisy správní nebyly nss-u žal. úřadem předloženy — bylo rozhodnutím župního výboru v Bratislavě ze 14. prosince 1926 zamítnuto odvolání st-lovo z usnesení okr. výboru v S. č. 6399/1926, jímž bylo vysloveno, že st-l jako starosta obce jest povinen nahraditi obci Š. náklady vyhotovení plánu na betonový most částkou 4029.64 Kč.

Jednaje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané zkoumal nss na prvním místě z povinnosti úřední, zdali úřady, které v daném případě rozhodovaly, byly k tomu po zákonu příslušny.

V době vydání nař. rozhodnutí — dne 14. prosince 1926 — byl na Slov. již v účinnosti jak zák. č. 329/21 (arg. § 59 cit. zák.), jak i zák. č. 126/20 (arg. čl. 1 a 2 tohoto zák. a §§ 1 a) 2 vl. nař. č. 310/22).

Podle obsahu stížnosti byla důvodem uložení náhrady st-li skutečnost, že st-l jako starosta obce Š. bez povolení obecního zastupitelstva dal zhotoviti plány na postavení betonového mostu v obci, čímž se dopustil porušení předpisů zák. č. 329/21 o vydáních obecních (§§ 8—14 cit. zák.). Podle § 10 posl. odst. platí o vymáhání náhrady škody způsobené obci vydáním, při němž nebylo šetřeno předpisů cit. zák., ustanovení § 5 odst. 4 a 5 tohoto zák. obdobně. Podle odst. 4 § 5 rozhoduje o povinnosti k náhradě škody bezprostřední úřad dohlédací, z jehož výroku může se jak obec, tak i ten, proti němuž byl výrok na náhradu škody vydán, odvolati. V § 58 odst. 2 se pak stanoví, že v době, až budou v tom kterém území zřízeny župní a okresní úřady, bude o odvoláních podle tohoto zákona rozhodovati okr. výbor a v dalším postupu stolic župní výbor. Vyňata jsou však odvolání podle §§ 5 odst. 4, 16 odst. 7, 18 odst. 2 posl. věta, 33, 44 a 47 tohoto zák., o nichž rozhodovati bude podle zák. č. 158/20 okresní senát a v dalším postupu stolic župní senát. V době, kdy nař. rozhod-

nutí bylo vydáno, však župní senáty ještě zřízeny nebyly, a poněvadž cit. předpis § 58 odst. 2 instanční rozhodování podle § 5 odst. 4 výslovně odnímá župním výborům a přikazuje je do kompetence orgánů jiných, jest z toho souditi, že v době, dokud nebudou tyto jiné orgány (župní senáty) zřízeny, dotčená instanční kompetence župních senátů přísluší za účinnosti zákona o zřízení žup. a okr. úřadů č. 129/20 úřadům župním (srov. nář. Boh. A 5000/1925). V důsledku svrchu cit. ustanovení § 10 posl. odst. zák. č. 329/21 jest totéž, co platí o instanční kompetenci k rozhodování o povinnosti k náhradě škody pro nešetření předpisu § 5 odst. 3 cit. zák., vztáhnouti i na ty případy, k nimž se vztahuje předpis § 10 posl. odst.

Z toho plyne, že ani okresní výbor, ani župní výbor nebyly příslušny věcně judikovati o otázce náhradní povinnosti st-logy. Žal. úřad měl tudíž rozhodnutí okr. výboru jako výrok úřadu nekompetentního zrušiti, což však žal. úřad neučinil, nýbrž přezkoumával jej v pořadí instančním věcně. Avšak tento postup, jak bylo svrchu dovozeno, nelze srovnati se zákonem.

Č. 7988.

Živnostenské právo: * Majitel živnosti zubotechnické, který provozuje samostatně svoji živnost na základě živn. oprávnění nabytého dle předpisů zák. č. 259/24, může vykonávati práva uvedená v § 1, odst. 1 zák. č. 155/25 kdekoliv na území čsl. republiky.

(Nález ze dne 31. května 1929 č. 10.709.)

V ě c: František H. v B. (adv. Dr. Kar. Pištělák z Brna) proti ministerstvu obchodu (za zúč. Gremium zubních techniků pro Mor. v Brně adv. Dr. Antonín Svoboda z Prahy) o koncesi zubotechnickou.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výnosem z 20. ledna 1927 vyhověla zsp v Brně žádosti st-lově za přenesení koncese zubotechnické, jež udělena mu byla županským úřadem v Užhorodě výnosem z 23. prosince 1925, z Užhorodu do B., upustivši od zkoumání vysvědčení pracovních a výučného se zřetelem k § 43 živn. řádu. — Nař. rozhodnutí zrušilo min. obchodu k odvolání zúčastněné strany tento výnos s tímto odůvodněním: »V daném případě jedná se o přenesení koncese zubotechnické z území, ve kterém platil živn. řád uher., na území historických zemí, ve kterých platí živn. řád rak. Nelze tudíž v daném případě použití § 43 ž. ř., poněvadž takového přesídlení týká se § 1 zák. č. 155/25. Dle tohoto paragrafu možno živn. oprávnění přenášeti z býv. území uher., t. j. ze Slov. a Podk. Rusi na území ostatních částí republiky s výjimkou živnosti zubotechnické a živností stavebních. V odst. 3 § 1 cit. zák. jest zdůrazněno, že pro průkaz způsobilosti zubních techniků v té neb oné části republiky platí ustanovení zák. č. 303/20, čímž zákon naznačuje, že žadatel o koncesi zubotechnickou musí podati v té neb oné části republiky průkaz způsobilosti různý podle té které části.«

O stížnosti k němu podané uvážil nss toto: